

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 17 stycznia 2019 r.,
sprawy **M. W.**

skazanego z art. 157 § 1 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 lipca 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt XXI [...],

p o s t a n a w i a:

- 1) pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2) obciążyć skazanego M. W. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

M.W. skazany został wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 grudnia 2017 r. Wyrok powyższy został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 lipca 2018 r.

Od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] obrońca skazanego złożył kasację, w której podniósł zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, mogącego mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. po pierwsze, art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 120 k.p.k., po drugie art. 120 § 2 k.p.k., po trzecie art. 429 k.p.k., po czwarte prawa do obrony oskarżonego, po piąte art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k., po szóste art. 167 k.p.k., po siódme art. 410 k.p.k. w zw. z art. 25 k.k., po ósme art. 4 k.p.k. Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego

wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..

Prokurator w złożonej odpowiedzi na kasację wniósł o uznanie kasacji za bezzasadną i jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy A. M. jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka została pozostawiona bez rozpoznania. Przepis art. 520 § 2 k.p.k. stanowi, że strona, która nie zaskarżyła orzeczenia sądu pierwszej instancji, nie może wnieść kasacji od orzeczenia sądu odwoławczego. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, w której Sąd Apelacyjny w [...] utrzymał w mocy wyrok sądu pierwszej instancji w wyniku rozpoznania apelacji wniesionych wyłącznie przez oskarżyciela publicznego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Wobec powyższego wniesienie kasacji przez obrońcę oskarżonego byłoby dopuszczalne wtedy tylko, gdyby w kasacji podniesiono zarzut uchybienia stanowiącego bezzwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 k.p.k. Ograniczenie, o którym mowa we wskazanym już wyżej art. 520 § 2 k.p.k. nie dotyczy bowiem uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., co wynika wprost z art. 520 § 3 k.p.k. Takiego zarzutu jednak w kasacji brak. W kasacji obrońcy postawiono natomiast zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, w tym związane z obrazą art. 120 § 2 k.p.k., w zakresie niewłaściwych pouczeń oskarżonego o skutkach nieuzupełnienia braków samodzielnie sporządzonej apelacji. Do kasacji dołączono także wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, którego adresatem, zgodnie z treścią art. 126 § 2 k.p.k., nie jest jednak Sąd Najwyższy. Kasacja obrońcy skazanego jest zatem niedopuszczalna z mocy ustawy. Z powyższych względów Sąd Najwyższy obowiązany był na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 i art. 429 § 1 oraz w zw. z art. 520 § 2 k.p.k., kasację tę pozostawić bez rozpoznania.

Orzeczenie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego znajduje uzasadnienie w treści przepisu art. 637a k.p.k. w zw. z art. 630 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.